

www.srbbl.nl

November 2019- Jaargang 23 - Nr.11

TRACK

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

*Meeneem
Exemplaar*

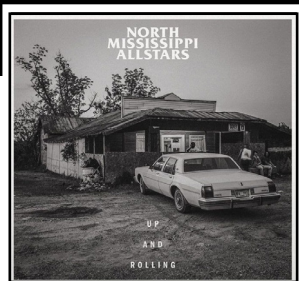
NORTH MISSISSIPPI ALLSTARS

CD
van de
Maand
November

UP
AND
ROLLING

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

CD VAN DE MAAND

NORTH MISSISSIPPI ALLSTARS

UP AND ROLLING

**CLICK
'N CHECK**

Nov

In 1996 reisde een Texaanse fotograaf, Wyatt McSpadden, naar North Mississippi om lokale muzikanten te fotograferen. De broers Luther en Cody Dickinson groeiden net ten zuiden van Memphis op en sneden hun tanden in het experimentele rock & roll-spel, maar ook in het roots-repertoire van hun vader Jim Dickinson en de folksongs van Hill Country. Hun voeten werden stevig in de modder- en muzieksceen van North Mississippi geplant en ze waren enthousiast om Wyatt rond te leiden in hun gemeenschap en hem kennis te laten maken met de muzikale families van Otha Turner, RL Burnside en Junior Kimbrough. Een maand nadat McSpadden die foto's had genomen, maakten de pas gevormde North Mississippi Allstars hun debuutalbum "Shake Hands with Shorty" (2008). In slechts enkele jaren tijd zou hun leven voorgoed veranderen. Meer dan twee decennia lang zouden ze de meeste foto's niet meer zien, totdat McSpadden de broers in 2017 opspoorde. Luther en Cody wilden meteen een nieuw album maken gebruikmakend van deze foto's, want de muziek die hun leven veranderde, werd in deze foto's vastgelegd, en daarbij kunnen de broers illustreren hoe de Mississippi-muziek in 1996 klonk, en hoe het nu klinkt

"Up and Rolling" neemt de luisteraar mee op een tournee door deze levendige en landelijke gemeenschap: door de heuvels en langs de binnenwegen naar Otha's huis, naar de nachtclub van Junior Kimbrough en de huisfeesten van RL Burnside. Naast eigen nummers zijn er, met hulp van Cedric Burnside en Shardé Thomas, de kleindochter van Otha Turner, een aantal van hun favoriete songs van deze lokale helden nieuw leven ingeblazen.

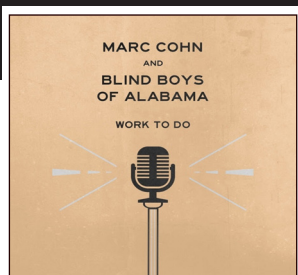
Shardé Thomas is ondertussen Luther's favoriete zangeres geworden en naast het duet met hem op RL Burnside's razende "Peaches", zingt ze ook met Luther op Otha's "Call That Gone". Mavis Staples laat de NMA hun meeslepende spel spelen in de klassieker "What You Gonna Do", een nummer dat oorspronkelijk op het essentiële album "Freedom Highway" van The Staples Singers uit 1965 verscheen. Meteen een topnummer op deze plaat, een gospel die gewoon in hun versie lekker funky klinkt. Jason Isbell verschijnt in het nummer "Mean Old World", eensong die al jaren in de Dickinson familie zat, want vader Jim nam dit nummer vroeger nog op met Duane Allman en Eric Clapton tijdens de Layla-sessies. Cody kwam aandraven met een nieuw arrangement en wilde samen met Jason en Duane Betts deze vonkende versie brengen als een episch statement over de moderne rootsrockgitaar. Wederom een hoogtepunt!

Verder vinden we nog passende covers van onder andere R.L. Burnside, Pops Staples, Little Walter en Junior Kimbrough. Luister beslist ook naar de andere niet vernoemde songs op deze plaat want het swingt werkelijk van begin tot einde.

Ze doen de traditie van de Mississippi Hill countryblues alle eer aan; Een feest der herkenning, met bovenal veel hoogstaande muzikale kunsten. "Up And Rolling" vat niet alleen op treffende wijze hun geschiedenis samen, maar ook hun uitzonderlijke sound, vaardigheden en aantrekkingskracht.

Rootstime.be/DrGroove

MARC COHN & THE BLIND BOYS OF ALABAMA

WORK TO DO

⚡ CLICK 'N CHECK

Marc Cohn (verder alleen voornaam) is een Amerikaanse singer-songwriter. Zijn naam was mij onbekend alhoewel zijn naamloze debuutalbum in de jaren 90 al meteen platina werd en het eerste nummer daarvan "Walking in Memphis" een grote hit in de USA. Al lange tijd koesterde Marc de wens om samen te werken met een gospel-groep en uiteindelijk kruiste zijn pad de absolute top daarvan namelijk the Blind boys of Alabama (verder de BBOA). Die groep bestaat al sinds 1939 maar nadien zijn er vele personeelsswisselingen geweest veelal door overlijden, zoals onlangs van medeoprichter Clarence Fountain. De BBOA bestaan thans uit Jimmy Carter (niet de oud-president), Eric McKinnie, Ben Moore, Paul Beasley en -tevens gitarist- Joey Williams.

Afgelopen jaren deden Marc en de BBOA een hele reeks gezamenlijke concerten in de USA wat uiteindelijk resulteerde in "Work to do". Het album bevat drie studio- en zeven live-opnames vanuit de TV-show "Live at Kate" en het zijn allemaal eigen composities met uitzondering van twee traditionele gospel-songs.

Producer John Leventhal heeft gewerkt met een hele reeks grote namen en liefst vijf Grammy-Awards op zijn conto. Hij speelt ook alle instrumenten op de studio-opnames. De muzikanten op de live-opnames, Randall Bramblett op keyboards, Tony Garnier op bas en Joe Bonadio op drums, kunnen ook bogen op een enorme staat van dienst.

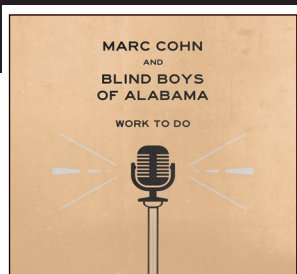
Work to do

Het album opent met een traditionele gospel-song "Walk in Jerusalem". Na een kort intro op akoestische gitaar wordt het door Marc en de BBOA verder geheel A-capella gezongen en ritmisch ondersteund met handgeklap. Het voor gospel zo kenmerkende call-and-responses tussen voorzanger en koor wordt hier uiterst uitgevoerd. Het tweede nummer "Talk back mic" is meer country-bluesy, met een stevige band, alhoewel het dus alleen de producer is die gitaar, piano, bas, drums (overdubbed) speelt. IJzersterk swingend nummer met perfecte leadzang

door Marc en achtergrondzang door de BBOA. Het titelnummer "Work to do" is opnieuw met de producer als one-man-band en vocals van Marc en de BBOA. De melodie is wel opzweepend maar het refrein wordt op den duur iets te langdradig. "Ghost train" is een dramatisch nummer met weer perfecte leadzang door Marc en achtergrondzang door de BBOA. Het werkt hypnotiserend, het leidt je naar een andere hemelse sfeer, waaruit je aan het einde ontwaakt met een gelukkig gevoel. "Baby King" is wederom een traditionele gospel-song, nu sterk bluesy en in een mineur-toonaard. Je gaat het onbewust meezingen (kan ik helemaal niet) en meeklikken in het ritme.

"Listening to Levon" is weer een prachtig melodisch nummer met volop soul. De Hammond-begeleiding en -solo past hier dus precies. Het brengt me helemaal in vervoering. "Silver Thunderbird" zit in dezelfde sfeer, maar duurt me te lang en vervalt aan het einde ook te veel in demonstratie van zang-techniek. "Amazing Grace" is waarschijnlijk het bekendste nummer uit de USA. De BBOA zingen het op basis van het akkoordenschema van het bijna net zo bekende nummer "House of the Rising Sun". Het stond zo al op hun grammy-award-winning CD/DVD "Go and tell it on the mountain". Jimmy Carter's vraag "you all wanne hear Amazing Grace?" brengt het publiek meteen in vervoering. Deze nieuwe uitvoering is eveneens overweldigend, al mis ik die daverende bariton-stem van de inmiddels overleden Georg Scott. De Hammond in het middendeel en de gitaarlicks (stratocaster) alom zijn zo gaaf.

"Walking in Memphis" is een remake van Marcs grote hit uit de jaren 90. Het nummer met die prachtig dwarrelende melodie op piano krijgt door de achtergrondzang van de BBOA een 24-karaats karakter. Het laatste nummer "One safe place" is een waardige afsluiting van het album. Marc's leadzang en de achtergrondzang van de BBOA doen me hier denken aan Paul Simon met Ladysmith Black Mambazo op het legendarische album "Graceland".

MARC COHN & THE BLIND BOYS OF ALABAMA

WORK TO DO

⚡ **CLICK 'N CHECK**

Samengevat

Marc Cohns uitmuntende zang houdt het midden tussen Jackson Browne en John Hiatt. De mix van een melodische zanger met een gospel-groep pakt ook fantastisch uit. Het is niet zomaar een solo-artist met support van de BBOA, er is sprake van perfecte chemie. Zijn eigen composities verraden dat Marc toch vooral pianist is. Op twee na zijn het allemaal ware juwelen, mijn persoonlijke favorieten zijn "Ghost train", "Listening to Levon" en "Walking in Memphis". In de spaarzame momenten op akoestische gitaar lijkt zijn techniek sterk op die van Eric Bibb. De begeleiding van keyboard, bas en drums is alom zeer professioneel en in de sfeer van de composities. Van mij had er wel iets meer (elektrische) gitaar in gemogen.

Gospel vindt zijn oorsprong in de negerslavernij op de plantages in de zuidelijke staten van de USA en is vervolgens in een religieuze context tot wasdom gekomen. De BBOA vormen daarin al decennia lang de absolute wereldtop en bewijzen dat hier nogmaals.

Het is niet zozeer hun geniale vocale techniek maar de bevoegenheid en de ontroering die miljoenen zo enorm aanspreekt. Hun versie van "Amazing grace" is een perfecte remedie tegen winterblues die deze novembermaand weer dreigt te gaan opsteken. Conclusie: "Work to do" is een weergaloos album, je moet het beluisteren, op je in laten werken en je mee laten voeren! Alvast genomineerd voor het beste album van 2019, een topaanrader voor alle srbb-brothers en -sisters en voor de vocalisten onder hen zelfs een absolute "must-buy"! Waardering **** ½.

Bernardo

Qrint BREDA
Quality / Print / Design

Mailen naar: info@qprintbreda.nl
Bellen naar: 076-8882555

Generaal Maczekstraat 19
4818 BT Breda

MEENA CRYLE & THE CHRIS FILLMORE BAND

ELEVATIONS

«« **CLICK 'N CHECK**

Er zijn van die gitaar-licks/-intro's uit de "golden-age-of-popmusic" (eind jaren 60 - medio jaren 70), die nu een halve eeuw later, nog door iedereen spontaan mee geneuried, -gezongen, -gebruld etc. kunnen worden, zoals b.v. "Sweet home Alabama" van Lynyrd Skynyrd, "Smoke on the water" van Deep Purple, "Alright now" van de Free e.d. Minder befaamd, maar direct door mij herkend bij de eerste tonen, is "Can't you see" van de Marshall Tucker Band, een southern-rock groep van weleer. Deze versie is best goed, maar voegt weinig toe aan het origineel, gelukkig blijven we nu wel verschoond van dat melige dwarsfluitje van MTB-er Jerry Eubanks.

"I Got you" begint met Meena solo en alleen sobere pianobegeleiding langzaam aangevuld met een achtergrondkoor, naar het eind toe gaat het over in een strak rock-ritme met een wolk aan galm. De slide-solo van Chris is erg sterk. "Way down" heeft eenzelfde opzet als het voorafgaande, beginnend met rustige piano- en synthbegeleiding, daarna loopt het uit in een sloom pop-tempo met een oase aan effecten. De melodie vind ik wel erg mooi. Pas bij "Standing at the crossroads" begint mijn blues/soul/country-hart te kloppen. Een erg fraai, technisch zeer gaaf en lekker swingend nummer. Het doet me denken aan wijlen Amy Winehouse. De tenorsax-solo en de gitaarakkoorden geven precies de juiste nuance aan het nummer. Bij "Sweet loving mama" wordt het zelfs pure Chicago-blues, met een gitaarriif die geënt lijkt op het door Freddy King gecomponeerde en door Eric Clapton (John Mayal & Bluesbreakers) wereldberoemd geworden "Hideaway". De nagalm is ook authentiek sixties. Chris krijgt hierin natuurlijk volop kans om zich solistisch te etaleren.

"In my fathers house" is een compositie van Eric Bibb.

De openings gitaarriif vind ik heel lekker, maar naar het eind wordt 't me weer te veel pop/rock-gedreun. De gitaarsolo in het middendeel heeft een sfeer en niveau als van Jimmy Page of Jeff Beck. "I wanna know" is pure Americana, met mandoline, dobro en en akoestische gitaren. Meena heeft dus ook zo'n smeuge country-strot in zich als b.v. onze Ilse de Lange. Zondermeer een schitterende meezinger. "Lord have mercy" lijkt als twee druppels water op "Sinner's prayer" van Beth Hart samen met Joe Bonamassa. Oer-delta blues in de geest van wijlen John Lee Hooker. Tenslotte "Well, well, well" is een apart sinister nummer met een gospel-achtige zang van Meena en geweldig gitaarwerk van Chris.

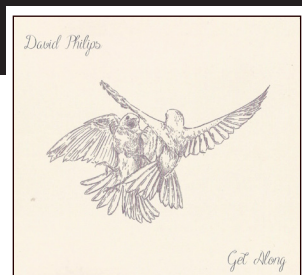
Conclusie:

Meena Cryle is een buitengewoon goede zangeres, met een zeer doorleefd en -ondanks haar Duitse moedertaal- zeer Amerikaans stemgeluid. Haar stem bestrijkt het hele spectrum van blues/soul/rock tot americana/country. Chris Fillmore vind ik een uiterst smaakvolle gitarist, geen egotripper die zich te buiten gaat aan technisch gefreak, maar een die helemaal in de sfeer van de compositie speelt.

Alle nummers op dit album zijn erg goed. Steeds weer drong de vergelijking zich bij me op met Beth Hart & Joe Bonamassa op de topalbums "Can't explain" en "Seesaw". Meena en Chris doen daar met "Elevations" absoluut niet voor onder, geweldig album maar met enige frictie tussen de uiteenlopende stijlen. Meena en de Chris Fillmore band hebben begin dit jaar een concert verzorgd in Heyhoef-backstage in Tilburg, heel jammer dat ik dat gemist heb!

Waardering ****

Bernardo

DAVID PHILIPS

GET ALONG

«« **CLICK 'N CHECK**

Laten we eerlijk zijn. Als het aankomt op succes in de muziekwereld is geluk vaak een bijzonder belangrijk element. Elk jaar pakken miljoenen mensen voor het eerst een gitaar op of pingelen ze voor het eerst op de piano. Elk jaar studeren mensen af aan conservatoria over de hele wereld. Maar goed zijn in muziek betekent nog geen baan en dat is het nooit geweest. Als het zo was waren er een stuk meer muzikanten en waren er een stuk minder prutsers die zichzelf muzikanten noemen.

David Philips is wat dat betreft een bofkont, want hij heeft het allebei. Hij mag zichzelf een muzikant noemen; hij heeft immers sinds 2010 een fiks aantal albums uitgebracht. Daarnaast is hij ook een zeer goede muzikant met respect voor de arbeid. Zijn loopjes en karakteristieke mix van folk, jazz en Americana, die ook weer zijn te horen op het album *Get Along* dat dit jaar uitkwam, getuigen van een creatieve geest die schoonheid vindt in het experimenteren met wat werkt, maar nooit zo ver weg gaat dat het onherkenbaar wordt. Daarnaast is het soort geluid dat moeilijk te plaatsten is omdat het aan de ene kant universeel klinkt maar tegelijk ook erg eigen is. Maar David Philips is meer dan een

getalenteerde gitarist en een uitstekende songwriter. Het gehele album is ingespeeld door Philips zelf en zelfs de cover art is getekend door de artiest. Er is één klein minpuntje dat wellicht in de weg staat van perfectie en dat is moeilijk te definiëren. Sommigen zullen het wellicht 'register' willen noemen, anderen wellicht het 'bereik' maar hoe je het ook wendt of keert, het is de stem. Philip's stem is zeker niet slecht, maar hij klinkt hier en daar wat vlak, en het lijkt alsof hij meer wil dan wat mogelijk is. Ik wil graag duidelijk maken dat er nooit een valse noot gezongen wordt op het album, maar als we het hebben over pure vocale controle, het soort waar je mond van open valt en je achterover knikkt, dan hebben we het niet over Philips.

En zo zijn we weer terug bij af, want alles wat Philips goed had kunnen doen, heeft hij goed gedaan. Van de heerlijke gitaarpartijen, de luie laid-back drums, de productie die voor mijn gevoel nergens beter had kunnen klinken. En zelfs wanneer je het album weg legt na het luisteren wordt je jaloers, want niet alleen kan je niet zo goed gitaar spelen als Philips, je kan ook niet zo goed tekenen.

Ayrton van Noort

**WE BUY
YOUR VINYL
& CD COLLECTION**

ROOTS MAIL MUSIC
SHOP & MAILORDER

Van Goorstraat 14
4811 HJ Breda

info@rootsmailmusic.com
www.rootsmailmusic.com
www.discogs.com/user/rmmusic
tel +(31) 76 522 22 35

CHRIS BARBER

MEMORIES OF MY TRIP

➤ **CLICK 'N CHECK**

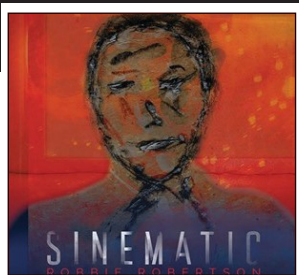
De 89-jarige Britse jazz trombonist en bandleider Chris Barber heeft onlangs aangekondigd dat hij na 70 jaar definitief gaat stoppen als fulltime muzikant. Donald Christopher "Chris" Barber was de muzikale leider van onder meer "Chris Barber's Jazz Band" en van "The Big Chris Barber Band". Hij maakte furore in de traditionele jazz en is in de jaren '50 en '60 trendsetend geweest in het bekend maken van de blues en skiffle muziek in Europa. In 1959 had Chris Barber zijn grootste hit met het nummer "[Petite Fleur](#)", gecomponeerd door Sidney Bechet. Op de achterkant van de single stond "Wild Cat Blues". In Nederland stond deze plaat liefst twee maanden op nummer 1 in de hitparade! En wie kent zijn "[Ice Cream](#)" niet? In de jaren '60 trad Barber vaak op in de 'Marquee Club' in Londen en haalde hij blues artiesten als **Big Bill Broonzy**, **Sonny Terry & Brownie McGhee** en **Muddy Waters** naar Europa en beïnvloedde daarmee de carrières van jonge rockmuzikanten als Peter Green, Eric Clapton and the Rolling Stones (die ooit hun allereerste live concert gaven in de Marquee club). In de jaren '70 en '80 maakte de Chris Barber Jazz & Blues Band bijzonder uitgebreide tournees door heel Europa. In Nederland trad hij veelvuldig op in het destijds vermaarde "Pauwkes Jazzcorner" in Beek en Donk. De traditie van zijn muziek en orkesten wordt voortgezet door zijn huidige band, onder muzikale leiding van Bob Hunt en gepresenteerd door Bert Brandsma.

Het dubbelalbum '**Memories of My Trip**' met 31 tracks schetst een goed beeld van Chris Barber's brede muzikale oeuvre. De lijst van collega muzikanten met wie hij de nummers opnam is heel lang. Van disc 1 (Blues, Jazz & Gospel) met zeventien tracks, pik ik er enkele uit. Er wordt met de titelsong geopend en Walter "Brownie" McGhee zingt 'm zelf. Zijn maat Sonny Terry hoor je in de volgende tracks. Op het New Orleans-achtige "Weeping Willow", een opname uit 2010, spelen naast Eric Clapton en Barber, ook Chris Stainton (keys), Dave Bronze (bas) en Henry Spinetti (drums) mee. De Muddy Waters Band (met Muddy, Pinetop Perkins, Bob Margolin, Calvin Jones & Willie "Big Eyes" Smith) speelt de klassieker "Kansas City" en op "Love Me Or Leave Me" laat harpist James Cotton zich horen. Rory Gallagher komt voorbij in "[Can't be Satisfied](#)", Lonnie Donegan (zang) in "Diggin' My Patatoes" en Jeff Healy (trompet, gitaar, zang) in "Going

Up the River". Van Morrison is op drie nummers ("Goin' Home", "[How Long Blues](#)" en met Dr. John op piano op "[Oh Didn't He Ramble](#)") te horen, gospel zanger Professor Alex Bradford op "Couldn't Keep It to Myself" en, gitarist John Slaughter (1944-2010) -aan wie Barber het album opdraagt- sluit af met "Another Sad One". De opnames klinken, op een enkeling na, erg fris; we mogen wel stellen dat ze erg goed zijn geremastered.

Op cd2 staan veertien, meer jazzy, nummers. Met Ed Hall (Louis Armstrong All Stars) op klarinet opent hij swingend met de "St. Louis Blues/Missouri Special/St. Louis Blues" medley. Barber lanceerde o.a. in de Marquee Club in Londen onbekend talent, zelfs zonder blazers, zoals de progrock band [T-Bones](#) (met Keith Emerson achter het orgel). Met hen nam hij de instrumentale "Rock Candy" op. Met klarinettist Joe Darnsborg (nog een van de Louis Armstrong All Stars en Barry Martyn's Legends of Jazz) en Pat Halcox op trompet doet Barber "Rose Boom", een andere opgewekte instrumentale. "Tailgate Boogie" is een gedreven piano boogiewoogie, met Sammy Price achter de toetsen. Een volgende opvallende gast is de grote "Jelly Roll" Morton-fan: Jools Holland. Hij neemt plaats achter de piano op diens "Winin' Boy Blues" en een andere klassieker "On the Sunny Side of the Street". Barber sluit hier samen met Mark Knopfler (in 3 nummers)de deur. Barber was ook fan van Dire Straits' frontman en speelde even met de Notting Hillbillies, waarvan Knopfler ook nog deel uitmaakte. Het bluesy relaxte "[Blues Stay Away From Me](#)", de knappe ragtime traditional "Dallas Rag" waarin eerst het fingerpicken van Knopfler centraal staat en later de blazers uitgebreid aan bod komen en, "[Til the Next Time in Town](#)" dat gezongen wordt door Mark Knopfler, is de afsluiter, een nummer dat hij ooit deed in een duet met Chet Atkins. "Ere wie ere toekomt" geldt zeker voor dit Britse jazz icoon Chris Barber, want niemand was zo lang actief in, en bepalend voor de UK-jazz traditie. Daarnaast beïnvloedde hij in niet geringe mate de blues en rock scene. Bravo Mr. Barber!

Eric Schuurmans / DrGroove.

ROBBIE ROBERTSON

SINEMATIC

«« CLICK 'N CHECK

De Canadese gitarist/songschrijver Robbie Robertson kwam al vroeg in aanraking met zowel Indiaanse- als de country-muziek. Hij leerde gitaar spelen en begon te componeren. Hij maakte zijn school niet af en sloot zich in 1958 als 15-jarige aan bij The Hawks, de begeleidingsgroep van rockabilly zanger Ronnie Hawkins. Daar leerde hij Levon Helm kennen. Later kwamen ook Rick Danko, Garth Hudson, Richard Manuel en Jerry Penfound bij de Hawks. Bob Dylan, voor wie Robertson en Helm al eerder als sessiemuzikant hadden gewerkt, vroeg hen als begeleidingsgroep voor zijn tournee van 1965-66. Het legendarische album The Basement Tapes van Bob Dylan werd de gelegenheid om the Hawks van naam te veranderen in The Band, de rest is geschiedenis. Het afscheidsalbum The Last Waltz is nog steeds een klassieker in de wereld van de muziek.

'Sinematic' is de opvolger van het uit 2011 stammende 'How To Become Clairvoyant'. Het nieuwe album bevat dertien tracks en Robertson heeft het zelf geproduceerd. Meteen bij de eerste tonen denk ik direct terug aan zijn eerste twee solo-cd's, de titelloze 'Robbie Robertson' met daarop de hit "[Somewhere down the Crazy River](#)" (1988) en de 2e: "Storyville" die hoog scoren in mijn lijstje van 'alltime favourites' en die ik destijds allebei grijs heb gedraaid. Wat Robertson daarna uitbracht kon me niet meer zo bekoren en daardoor is hij bij mij dan ook langzaam op de achtergrond geraakt. Hier verrast dus met deze nieuweling! Openingsnummer I Hear You Paint Houses is een song uit de soundtrack 'The Irishman' van Martin Scorsese, een film met o.a. Robert de Niro en Al Pacino. De film is gebaseerd op het gelijknamige boek van de Amerikaanse schrijver Charles Brandt.

We horen de raspende stem van Robertson in duet met de uit duizenden herkenbare stem van **Van Morrison**. [Once Were Brothers](#) refereert naar The Band, een periode die voor de gitarist al ruim veertig jaar achter hem ligt. "There'll be no revival, there'll be no one cold, once were brothers, brothers no more".

In Dead End Kid, wat gaat over zijn vrij tragische jeugd jaren in Toronto, krijgt Robertson vocale assistentie van de Ierse zanger/gitarist Glen Hansard. Het typische gitaarwerk van Robertson is prima. Na het broeierige bluesy Hardwired komt Walk In Beauty Way dicht in de buurt van zijn vroegere hit Somewhere Down The Crazy River. Deze schitterende song is vooral een genot voor het oor door de mooie, soms bijna fluisterende zang van Laura Satterfield, de dochter van Precilla Coolidge (de zus van Rita). Shangai Blues voert een meedogenloze godfather van een Chinese maffiatrak op. Een beklemmende, onheilspellende passage die in een instrumentaaltje met fraai resonerend snarenwerk overloopt.

De vier gitaristen, Doyle Bramhall II, George Doering, Robertson zelf en Derek Trucks met zijn slide-partijen, ondersteunen samen de western harmonica van Frederic Yonnet en vormen samen met de dreigende drums van Jim Keltner in Remembrance een werkelijk magistrale afsluiter. Robertson vertelt verhalen, die langs de rafelranden van het leven scheren. Misdaad en maffia, het straatleven en de gekte van de maatschappij, vormen het decor van de muziek die op het album te horen is. Een album vol sfeer dat je meesleept in prachtige verhalen, duistere decors en spooky gevoelens oproept; het zet je fantasie aan het werk en de film ontrolt zich voor je neus. Robertson heeft weer een juweel afgeleverd!

Dr.Groove

BOEKEN NIEUWS

Guitar King, Michael Bloomfield's Life in the Blues

By David Dann

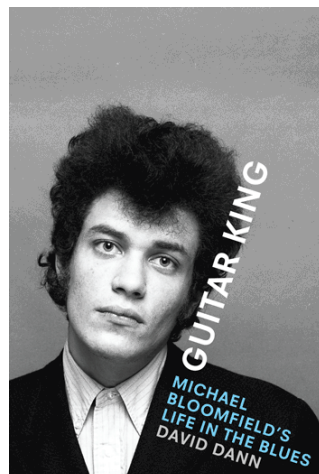
This first comprehensive biography of the late, great Michael Bloomfield brings to life a dazzling electric-guitar virtuoso who transformed rock 'n' roll in the 1960s and made a lasting impact on the blues genre.

776 pages | 6.125 x 9.25 | 35 b&w photos | \$39.95

ISBN: 978-1-4773-1877-5 University of Texas Press

<https://utpress.utexas.edu/books/dann-guitar-king>

"I love this book. It's the best thing I've read about Mike Bloomfield" Charlie Musselwhite.

New Janis Joplin Biography Brings the Focus Back to the Music

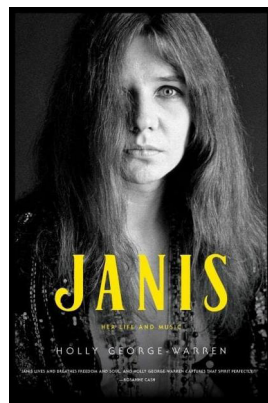
Holly George-Warren's exceptional new biography, *Janis: Her Life and Music* (Simon & Schuster), reveals the path Joplin took from her days growing up singing in her parents' church to her show-stopping performance at Monterey to her solo career.

"I wanted the focus to be on her music," George-Warren says in a recent conversation. "I focus on her artistic path and what took her on this journey. A lot of other books focused on her drug use or presented her story as a sad one, but none of them focused on her music or her songwriting, and that's what I do in mine."

- Format Hardback | 400 pages
- Dimensions 153 x 234 x 31mm
- Publication date 17 Oct 2019
- Publisher [Simon & Schuster Ltd](#)
- Publication City/Country London, United Kingdom
- Language English
- Illustrations note 2 x 16pp colour
- ISBN10 147114092X
- ISBN13 9781471140921
- Bestsellers rank 69,750
- English

By (author) [Holly George-Warren](#) €18,53 € 25,20 Save € 6,67

<https://www.bookdepository.com/author/Holly-George-Warren>

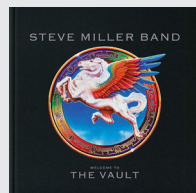

CD/LP NIEUWTJES

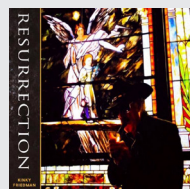
[Steve Miller – Welcome to the vault](#) (11 okt)

Is a career spanning 3 CD + DVD collection of 52 audio tracks and 21 performances on DVD with 38 previously unreleased recordings, including 5 compositions that have never been heard before, featuring alternate versions of classic songs, live performances and more, all housed in a 100 page hard bound book of Steve's personal photos. Live shows include rare footage from the 1967 [Monterey Pop Festival](#), Don Kirshner's Rock Concert in 1973, ABC In Concert 1974, a 1970 concert from the Fillmore West filmed for Dutch TV, Pine Knob Michigan in 1982, [Steve and Les Paul at Fat Tuesdays](#) (1990) and Austin City Limits in 2011 and much more.

[Kinky Friedman – Resurrection](#) (15 okt)

Is a new studio album of original songs produced by Larry Campbell and a fully-arranged roots record that Campbell and Friedman made with Americana radio in mind. The accompanying title track is a charging Texas-country number featuring Willie Nelson joining in halfway through the song to sing with his old friend Friedman: "What's in my heart is in my soul is in a day-old donut hole," Friedman and Nelson sing in the spirited ode to late-in-life perseverance.

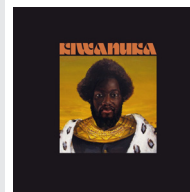
[Mike Zito & Friends- Rock N Roll: A Tribute to Chuck Berry](#) (1 nov.)

Zito's upcoming album, his 16th, finds him broadening his boundaries still further even as it marks a return to his roots. The album consists of 20 Chuck Berry classics performed by Zito and an impressive array of 21 guest guitarists, among them Joe Bonamassa, Walter Trout, Eric Gales, Robben Ford Music, Richard Fortus, Sonny Landreth- Official, Luther Dickinson, Albert Castiglia, Anders Osborne, and, significantly, Chuck's grandson, Charlie Berry III.

[Michael Kiwanuka – Kiwanuka](#) (1 nov)

KIWANUKA' werd opgenomen in New York, LA en Londen. Michael keerde terug naar de studio met Danger Mouse en Inflo. Dit was hetzelfde productieteam dat hem vergezelde op Love & Hate, Michael legt uit, dat hij het heeft gemaakt vanuit het standpunt: ik ben wie ik ben – ik heb geen alter ego – ik ben geen Ziggy Stardust of Sasha Fierce. Ik ben en moet gewoon Michael Kiwanuka zijn.

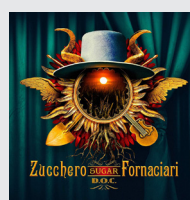
[Bob Dylan - Travelin' Thru, 1967-1969: The Bootleg Series Vol. 15](#) (1 nov.)

Een nieuw hoofdstuk in de geprezen Bootleg Series onthult 47 nog niet eerder uitgebrachte opnames, inclusief outtakes van John Wesley Harding, Nashville Skyline en Self Portrait plus de eerste release van de Bob Dylan-Johnny Cash 1969 Nashville studio sessies. Disc 3 sluit af met bluegrass banjo legende Earl Scruggs met tracks opgenomen voor de PBS televisie special, 'Earl Scruggs: His Family and Friends'. 3 CD / 3 LP set

[Zucchero - D.O.C](#) (8 nov)

In Italië is de zanger al een fenomeen als hij in 1988 het album Blue's uitbrengt met hulp van o.a. Clarence Clemons en de legendarische Memphis Horns en wereldwijd een huge hit scoort met "Senza una donna". Met dit nieuwe album keert hij terug naar zijn roots, met dansbare songs, een tikkeltje blues & catchy refreinen. Veertien nieuwe tracks, waaronder een duet met de Zweedse actrice en zangeres Frida Sundemo. Op zondag 29 november 2020 komt Zucchero naar Ziggo Dome Amsterdam.

CD/LP NIEUWTJES

[Elles Bailey – Blacktop Companion](#) (8 nov)

I am releasing a brand new CD-Only, which is very much a continuation of the 'Road I Call Home' story, and it tells a lot more of the story! It features 3 fully produced unheard tracks from the 'Road I Call Home' recording session in Nashville, 3 'live in the studio' alt band versions of songs from 'Road I Call Home', acoustic versions of 'Miss Me When I'm Gone' and 'Medicine Man' and a cover of Levon Helms 'When I Go Away'. It also highlights the incredible live band that I have had the pleasure of touring this record with.

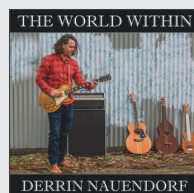
[Marc Broussard: A Lullaby Collection \(SOS 3\)](#)(15 nov)

The third album in his independently released SOS ("Save Our Soul") series finds Broussard reimagining a series of classic lullabies -- songs such as "Danny Boy," "Sweet Baby James," "Moon River," "What a Wonderful World" and "Godspeed" -- which are calming, soothing and enticing all at the same time. The 11-song album also includes two Broussard originals, "Bedtime" and "Gavin's Song." A portion of the proceed's going to a local children's hospital in Baton Rouge.

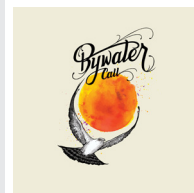
[Derrin Nauendorf - The World Within](#) (20 nov.)

I have alot of new music to share with you all. These songs were written over a period of a few years during a fork in the road of life's journey. The album was recorded by [Jeff Lang](#) over the space of a few months, set against the backdrop of a typical Melbourne winter. It is a reel to reel, analogue, old school recording. I'm aiming to get out to all of you on the road over the next 12 months or so for live shows. It could take slightly longer, but this is a start. I will be back in Europe in November.

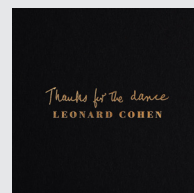
[Bywater Call - Bywater](#) Call (22 nov)

Debuut cd van deze 7-koppige formatie afkomstig uit Toronto, Canada. Hun muziek is eigenlijk het beste te omschrijven als een mix tussen Marcus King, The Allman Brothers Band en de Tedeschi/Trucks formatie. Heel veel blues met hier en daar vleugjes soul en zelfs gospel. Net als de grote voorbeelden schuwt Bywater Call een goede dosis slidegitaar ook niet voor dat authentieke geluid. Daarnaast zijn er een saxofonist en trompettist aanwezig die het geheel een extra dimensie geven. Maar laten we ook zeker de geweldige stem van zangeres Meghan Parnell niet vergeten.

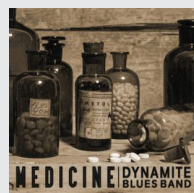
[Leonard Cohen - Thanks For The Dance](#) (22 nov)

Met zijn postume nieuwe album heeft Leonard Cohen de dood van het laatste woord beroofd. Geen verzameling van B-kantjes en outtakes maar een onverwachte oogst van nieuwe liedjes, spannend en vitaal, een voortzetting van het laatste werk van de meester. Zeven maanden na het overlijden van zijn vader trok Adam Cohen zich terug in een verbouwde garage in zijn achtertuin in de straat van het huis van Leonard, om zijn vader's laatste wens te vervullen.

[The Dynamite Blues Band - Medicine!](#) (23 nov.)

The new album by the Dynamite Blues Band is stimulant, painkilling and extremely addictive. The third, highly anticipated album contains 12 original songs. Influenced by the most diverse genres, the band stays true to their blues roots. The recipe is a dangerous mix of raw power, high energy and old skool songwriting. The Dynamite Blues Band made a musical prescription for every emotion, making Medicine the only drug you need.

Big Bucks & Easy Money Vrijdag 1 november 2019 21:30 u Bel Air Boschstraat 176 Breda

Het enorme repertoire van Anton Arema (Easy Money), het virtuoze gitaarspel van Ben Blue (Big Bucks) en hun al meer dan twintig jaar getrainde samenzang zijn belangrijke ingrediënten van hun optredens. Bij de duizenden optredens die dit tweetal er al op heeft zitten is het publiek steeds weer verbaasd over de power en de volle sound die de mannen met twee gitaren en twee stemmen produceren. Verzoekjes zijn welkom bij Big en Easy.

Stince new Jazz and More, het beste van Breda Barst 2019!

Zondag 10 november 2019 17:00 u Bel Air Boschstraat 176 Breda

STINCE is een Breda based band die structuren leent van de Jazz Big Bands en deze combineert met poppy zanglijnen. In deze Big Band Pop (BBP), zijn invloeden uit verschillende genres te horen. De warme klanken van de saxofoon en de trompet geven de band in de basis een zwoele ondertoon. De songs vangen de problemen en uitdagingen van millennials op het gebied van ambitie en relaties. Alles wordt verteld met een licht ironische lading, met de nadruk op het bevragen van de gevestigde sociale regels. STINCE bestaat uit gitaar, bas, trompet, saxofoon, toetsen, drums en zang. De combinatie zorgt voor uitdagende, maar toegankelijke muziek.

Met optredens bij Sofar sounds Breda, het Chassé theater, in café de Mezz en op Lepeltje Lepeltje events maakt STINCE grote stappen om BBP te verspreiden. "De warmte en sympathie van deze muzikanten is echt" aldus Roxy Walma (3 voor 12, Breda).

Jelle van Steen, Thom Stout, Terrence Kappar, Amadeüs Johannis, Daan Bruijninx, Bernice van Klooster.

Wij schrijven om te ontdekken, waarbij diversiteit de uitdaging is.

The Harvey Blom Band Zondag 17 november 2019 om 17:00 u Bel Air Boschstraat 176 Breda

The Harvey Blom Band is gebouwd om het gitaar talent Harvey Blom. Met zijn geheel eigen speelwijze, style en sound weet hij een nieuwe plek te creëren in de wereld van de Blues/Rock. Wilkinson, Verdurmen en Bisschop zijn door de wol geveerde muzikanten die al jaren meegaan in diverse bands in het circuit. Niet te missen!

Guitar- Harvey Blom
Vocals, Harp, Washbord - Stephen Wilkinson
Bass - Laurens Verdurmen
Drums - Roel Bisschop

Fine Tattoo Works
Nieuwe Haagdijk 4 Breda
Tel: 076 - 5208738

van KruysdijkAuto's

Mobiliteit gemakkelijk maken

Logtenburg 4 | 4841 PA Prinsenbeek
Tel: 076-5411692 | Fax 076-5428520
www.vankruysdijkautos.nl

Bruce Brothers Zaterdag 23 november 2019 van 21:30 u Live @ Bel Air Breda.

Bruce Brothers is een Bruce Springsteen & the E-Street Band -tribute band. Bruce Brothers proberen de energie, spirit en schoonheid van een Springsteen concert op te roepen tijdens een meer dan 2 uur durende show, waarin nummers van alle platen van Bruce gespeeld worden.

Uiteraard komen de overbekende hits (als Dancing in the dark, Glory days, Born to Run), verborgen juweeltjes (als Spirit in the night en Racing in the Streets) en dampende rocksongs (als The Ghost of Tom Joad en Born in the USA) voorbij.

AGENDA: Live @ Bel Air november

- 1 nov : Big Bucks & Easy Money
- 10 nov : Stince
- 17 nov : The Harvey Blom Band
- 23 nov : Bruce Brothers
- 24 nov : Lapa Loca plays Aretha

Lapa Loca plays Aretha Franklin Zondag, 24 Nov. om 17:00 u Live Bel Air Breda.

Wat is 'Aretha plays the blues'?

Het is iets puurs, rauw en echt. Lapa Loca, southern rhythm & rootsband uit Brabant, is gefascineerd door het geluid van Aretha Franklin en proeft, leert en mixt het met hun eigen sound. Zangeres Linda Kessels heeft vanaf het begin van haar carrière affiniteit met de bijzondere sound en boodschap van Aretha Franklin. Ondanks dat haar sound en looks niet hetzelfde zijn, heeft ze wel haar hart verloren aan de zangstijl en onderzoekt ze al jaren haar eigen versie hierin. Verwacht geen strijkers of achtergrondzangeressen, maar de rauwe, strakke, groovy sound van Lapa Loca aangevuld met onweerstaanbare, scheurende sax-solo's. Kom met ons mee de parels uit deze muziek beleven en voortzetten.

!!VERWACHT!!

Maandag, 9 DEC. om 20:30 u

Claude Bourbon (Shut up & Listen)

BEL AIR BREDA Zaal Live Podium · Breda

info@walvisverbouwingen.com

Baronielaan 238/A * 4837 BG Breda * tel:076 5659459 * fax:076 5658399

VERSLAG CONCERT

Puur Wit concerten – Session Americana - 10 okt.

Voor het zevende jaar vinden dit seizoen een reeks akoestische of semi-akoestische concerten plaats in het Witte Kerkje (vandaar de titel “Puur Wit”) in het centrum van Terheijden. Door de jaren heen is de organisator er telkens weer in geslaagd om muzikanten van niveau te contracteren. Het gaat daarbij om americana, country-blues, country,

folk, roots etc. uit de USA, UK, Ierland en natuurlijk ook Nederland.

“Puur Wit” is een echt luisterpodium, de mensen komen hier speciaal voor de muziek en

het kerkje biedt toch een bijzondere ambiance met een speciale akoestiek. Vooraf en tijdens de pauze is de bar geopend voor een bakje koffie of een glaasje wijn e.d., alles met behulp van een groep vrijwilligers.

Donderdag 10 okt. was er een concert van “Session Americana”. Het bleek niet zomaar een gelegenheidsformatie maar een bijzonder goed ingespeelde groep uit de USA. Ze speelden zuivere Americana met groepszang die sterke

gelijkenis vertoonde met, en de perfectie evenaarde, van de in de Nederland zeer bekende groep “Venice”.

De performance van “Session Americana” was heel bijzonder. De groepsleden zaten rond een tafel en wisselden steeds van instrument. Jim Fitting bleek een zeer vaardige mondharmonica-speler die moeiteloos schakelde van bluesy/diatonisch naar melodisch/chromatisch. Ry Cavanaugh (meest) op 12-snarige gitaar en mandoline vond ik de beste solo-zanger. Jefferson Hamer (meest) op elektrische gitaar toverde uit zijn Telecaster klanken als van een pedal-steel gitaar. Dinty Child (meest) op bas zorgde voor de apotheose door de preekstoel te beklimmen en de songtekst aan het publiek uit te dragen. Billy Beard ondersteunde het geheel adequaat met zijn subtiele drumspeel.

Organisator Nico Vermeulen overdreef in zijn slotwoord niks met: “dit wordt niet meer overtroffen”, maar dat wil niet zeggen dat we dit seizoen niet nog meer goede muziek kunnen verwachten. Kijk voor het programma en voor reservering op www.puurwitconcerten.nl. Ikzelf, getogen in, maar lang geleden vertrokken uit Terheijden, had nooit durven dromen dat ik een top-klasse band als “Session Americana” nog eens in ‘ons’ dorp zou mogen beluisteren. Blues-brothers and – sisters uit Breda e.o. ik wil jullie dan ook ten zeerste aanraden om eens van van “Puur Wit” te gaan genieten.

Eerstvolgende
Puur Wit
Concert: 21
November Guy
Davis (zeker
een aanrader
voor de Blues
liefhebbers)

Bernardo

Dr.Groove's Blues 'n Roots Kalender november 2019

01 nov.	Lucky Petersen,	Lantaren/Venster.	Rotterdam NL
01 nov.	Cedric Burnside,	cafe Wilhelmina.	Eindhoven NL
02 nov.	Doyle Bramhall II,	Trix.	Borgerhout (Antwerpen) B
03 nov.	Blue Sox,	Kim's Kroeg.	Tilburg NL
03 nov.	Jennifer Porter, supp.act Bart Buis,	La Sonnerie.	Son & Breugel NL
03 nov.	St. Louis Slim,	Café Gij & Ik.	Gemert NL
03 nov.	Trixie Whitley,	Lantaren/Venster.	Rotterdam NL
03 nov.	Phil Bee's Freedom, cd pres.	De Gouden Leeuw	Dongen NL
05 nov.	Popa Chubby,	MEZZ.	Breda NL
05 nov.	Sway Wild,	Het Zwijsenhoofd.	Bergen op Zoom NL
05 nov.	Cedric Burnside,	Rotown.	Rotterdam NL
06 nov.	Trixie Whitley,	MEZZ.	Breda NL
06 nov.	Lon Eldridge & Steven Troch,	Heerenhuys 23	Geldrop NL
07 nov.	Sugar Ray & The Blue Tones & Little Charlie Baty,	Muziek-o-Droom.	Hasselt B
08 nov.	Malina Moye,	Bibelot.	Dordrecht NL
09 nov.	What the FRNK,	Cafe De Gouden Leeuw.	Nispen NL
09 nov.	ROOTZ festival.	MEZZ.	Breda NL
	Bennett Wilson Poole, Carter Sampson, Willy Tea Taylor, Herman Brock Jr., Mitch Rivers, Birds That Change Colour, Dries Bongaerts.		
09 nov.	Doffer Blues.	De Phoenix,	Schaik NL
	<i>The Dibs, Vanja Sky, The Juke Joints, JPK band, Blood Sweat & Kiers, Little Boogie Boy</i>		
10 nov.	Grunting Pigs,	café 't Rozenknopje.	Eindhoven NL
10 nov.	Philip Kroonenberg,	cafe Wilhelmina.	Eindhoven NL
10 nov.	Zac Harmon Band,	De Bosuil.	Weert NL
10 nov.	Jonn del Toro Richardson & Too Slim and The Taildraggers,	zaal Thijssen.	Vierden NL
10 nov.	Lon Eldridge & Steven Troch,	g.c. De Egger.	Scherpenheuvel-Zichem B
11 nov.	Tyler Bryant and The Shakedown,	De Bosuil.	Weert NL
12 nov.	Lon Eldridge & Steven Troch,	Ummaguma.	Schilde B
13 nov.	Lon Eldridge & Steven Troch,	c.c. De Werft.	Geel B
14 nov.	Laurence Jones,	De Pul.	Uden NL
16 nov.	Sweet Mary Jane,	Mad Molly's Irish pub.	Breda NL
16 nov.	Kat Riggins & Blues Revival,	Heyhoef Backstage.	Tilburg NL
16 nov.	Royal Bluesbreaker Blues,	Café Ut Midde.	Blerick NL
	<i>Matyas Pribojszki Band, Bo Brocken Blues Band, Hendrikse</i>		
16 nov.	Luka Bloom,	De Roma.	Antwerpen B
17 nov.	Danielle Nicole Band,	MEZZ.	Breda NL
17 nov.	La Grange,	Muziekcafé Lohengrin.	Den Bosch NL
17 nov.	JJ Sharp & The Salty Dog,	't Vermaeck.	Rijen NL
17 nov.	Lon Eldridge & Steven Troch,	De Brug.	Mortsel B
19 nov.	Rival Sons,	Poppodium 013.	Tilburg NL
21 nov.	Guy Davis,	Witte Kerkje.	Terheijden NL
22 nov.	Mattanja & The Outsiders,	Paradox.	Tilburg NL
22 nov.	Julian Sas,	Gebouw T.	Bergen op Zoom NL
23 nov.	Ina Forsman,	Cafe Wilhelmina.	Eindhoven NL
24 nov.	Lapa Loca plays Aretha,	Bel Air.	Breda NL
24 nov.	Johnny Mars & The One World Bluesband,	De Gouden Leeuw.	Dongen NL
24 nov.	Crapshoot,	cafe De Sjoes.	Roosendaal NL
24 nov.	Eilen Jewell,	Lantaren/Venster.	Rotterdam NL
25 nov.	Eilen Jewell,	Meneer Frits.	Eindhoven NL
26 nov.	Doug McLeod,	Het Zwijsenhoofd.	Bergen op Zoom NL
27 nov.	Doug McLeod,	cafe 't Rozenknopje.	Eindhoven NL
29 nov.	Flavium,	MEZZ.	Breda NL
29 nov.	Ana Popovic,	Bibelot.	Dordrecht NL
30 nov.	Exile,	cafe De Sjoes.	Roosendaal NL

Al sinds 1988 zorgt de SR&BB voor de betere bluesoptredens in Breda. Gelukkig zien we veel van het trouwe publiek terug bij deze optredens. Voor deze mensen (en alle anderen die onze optredens nog moeten ontdekken) willen wij dit graag continueren. Wij zijn daarom op zoek naar DONATEURS, sponsors en adverteerders (tarieven zie hieronder). Voor slechts €10,- per jaar kunt u de SR&BB en ons publiek steunen. In ruil daarvoor krijgt u niet alleen kwalitatief hoogstaande optredens, maar daarnaast ontvangt u maandelijks de kleuren-versie van Track per e-mail en regelmatig ook onze nieuwsbrief.

Bovendien wordt u ieder jaar uitgenodigd voor een goed verzorgde "muzikale" avond.

Wilt u hiervan gebruik maken en ons steunen, maak dan €10,- over op IBAN NL49INGB0001006095 t.n.v. SR&BB, onder vermelding van uw naam en e-mail adres zodat u ook de nieuwsbrief en de digitale Track kunt ontvangen.

Alvast bedankt voor uw sympathie !

ADVERTEREN

We hanteren de volgende tarieven op jaarbasis

1/3 - A5 pagina € 180,-

1/2 - A5 pagina € 250,-

1/1 - A5 pagina € 450,-

BOEKINGEN

Boeking:

srb@ziggo.nl

T + 31 (0)6-11864851

Secretariaat:

Klaverbeemd 3, 4844 RH Terheijden
info.srb@xs4all.nl

**Track is het magazine van de SR&BB en verschijnt maandelijks.
Oplage: 650 gedrukte exemplaren en 1250 digitaal via mail.**

Vaste redacteurs: Ger van Leent, Judith Cosman, Bernardo, Ayrtón van Noort
Ontwerp & DTP: Veronique Ortonio, Petra de Meulder
Druk: Q-Print Breda

Weet je veel van muziek en vertel je er graag over?

TRACK zoekt: enthousiaste schrijvers/redacteurs/recensenten

Voor het schrijven van muzikartikelen in dit blad (en op de website)

Graag met goede kennis van de Nederlandse en Engelse taal en met veel tijd om te researchen op Internet. Stuur je reactie naar: info.srb@xs4all.nl

cafédebruinepij®

Kerkplein 7-Breda-telefoon 076-5214285

Openingstijden:

Maa 09.00 - 02.00

Din 09.00 - 02.00

Woe 09.00 - 02.00

Don 09.00 - 04.00

Vrij 09.00 - 04.00

Zat 09.00 - 04.00

Zon 11.00 - 00.00

info@cafedebruinepij.nl

...lekkere
muziek!

Kom en geniet op het mooiste plein onder de Grote Kerk.

cafédebruinepij®